

Міцного здоров'я і творчої наснаги!

[Ректорат, колеги, студенти]

#23-24 от 03.12.2009

У грудні 2009 року відзначає свій ювілей Микола Андрійович Погрібний – декан механіко-технологічного факультету, професор кафедри матеріалознавства.

Осінь та зима такі пори року, коли природа щедро роздає свої скарби, ніби підсумовуючі усі надбання та здобутки за рік, що минає, та закладає фундамент майбутнього. Так і у житті кожної людини настає той час, коли можна оглянутися назад, подивитися на пройдений шлях, збагнути все зроблене та надихнутися на нові досягнення.

Чи міг хтось передбачити, що сором'язливий хлопець з квітучої Полтавщини, з простої родини, в якій більш за все цінувалися праця та порядність, стане на чолі факультету одного з найпрестижніших вищих навчальних закладів нашої країни? Але доля людини – це її характер, а характер у ювіляра наполегливий, цілеспрямований, працьовитий. Якщо вчитися – то тільки на «відмінно»: золота медаль у школі, диплом з відзнакою в інституті. І коли вступив до Харківського політехнічного, то залишився тут назавжди (на сьогодні це вже більше як сорок років), пройшовши шлях від студента до професора університету.

А ще були мудрі, талановиті та доброзичливі вчителі. Науковий керівник дисертаційної роботи, завідувач кафедри матеріалознавства, професор І. О. Тананко, яка сприяла рішенню реальної виробничої задачі, що постала перед молодим науковцем. Як результат – успішний захист та понад тридцять п'ять років плідної співпраці з Харківським турбінним заводом над підвищенням надійності та довговічності лопаток турбін, 120 наукових та методичних публікацій, винаходи і нагороди – Золота медаль ВДНГ та диплом переможця Всеукраїнського конкурсу «Кращий вітчизняний товар 2007 року».

Вчитель з великої літери – заслужений тренер СРСР М. С. Борушко, проректор ХПІ, професор кафедри матеріалознавства залучив сьогоднішнього ювіляра до альпінізму. Йому і завдячує Микола Андрійович тими рисами характеру, які можуть виховати в людині тільки справжні гори, та теперішньою спортивною формою. І сьогодні велику увагу він приділяє

спортивному життю факультету, передаючи цю естафету через покоління.

Часу вистачало і на громадську роботу, завжди у вирі подій студентського життя, лідер, небайдужий до проблем одногрупників, а пізніше – колег по роботі і студентів. І всі сили на протязі довгих років були віддані рідному ХПІ, кафедрі, факультету: двадцять шість років – роботі в деканаті, спочатку заступником, а з 2003 року деканом МТ факультету. Мабуть тому не випадково ювілей Миколи Андрійовича співпадає з іншою визначною датою – 80-річчям рідного факультету.

Життя свідчить, що добра, щедра, працьовита людина створює навколо себе таке ж доброзичливе і позитивне оточення. І дійсно, навколо ювіляра надійні помічники – співробітники, працьовиті аспіранти, добрі друзі і гарні жінки. Серед них красуня донька і найулюбленіша у світі людина – маленька онука, танцівниця-балеринка Елінка.

Шановний Миколо Андрійовичу! Бажаємо Вам міцного здоров'я, творчої наснаги, добробуту і затишку в родинному житті, гармонії у стосунках з колегами, нових приємних подій і вражень, всього, що є складовими простого людського поняття ЩАСТЯ!